

indlade sig med et saadant Firma i Stedet for at gaa til dem, der betaler den Løn, der nu en Gang er fastsat indenfor Faget. Jeg kan ikke forstaa, at Statsbanerne ville bruge et Firma, der skambyder, fremfor alle andre Firmaer. Det er en Trafik, som fordømmes paa det stærkeste baade af Arbejdere og af Arbejdsgivere. Jeg vil haabe, at det maa være sidste Aar, vi skulle drage denne Sag frem. Den er dog ellers saa klar og lige til, og jeg havde efter den højtærede Ministers Udtalelser i Fjor ikke ventet, at det skulde være nødvendigt. Den højtærede Minister bebrejdede mig i Gaar, at jeg havde brugt grove Ord. Ja, jeg har brugt Ordet „Smudskonkurrence“, det er netop det Ord, der skal bruges her, og baade den højtærede Minister og Statsbanerne maa finde sig i at høre det Ord, saa længe de opretholde det nuværende System.

Det glædede mig at høre den Tilslutning, vort Forslag om Plantning af Frugttræer ved Baneanlægene har faaet. Der er mange Steder, hvor Frugttræer udmærket godt kunne trives. Det glædede mig at høre det ærede Medlem fra Vonsild (Bråmsen) udtale sin Tilslutning hertil. Det ærede Medlem omtalte et Møde, der har været holdt i Kolding om denne Sag, og hvor det oplystes, hvad man andre Steder har gjort i den Henseende, og hvorledes det havde været muligt at skaffe betydelige Indtægter f. Eks. til Vedligeholdelse af Landeveje. Jeg tror, at noget lignende kunde naas her.

Det glædede mig, at den højtærede Minister lovede, at der skulde blive foretaget Ændringer og Forbedringer ved Ventilationsforholdene paa Statens Baneværksteder, og at man ligeledes vilde gøre noget for at fjerne den Røgplage, der har været klaget over i Remiserne.

Ligeledes maa jeg takke den højtærede Minister for, at han har sin Opmærksomhed henvendt paa billige Søndagstog fra Byerne. Vi høre, at der er blevet gjort Forsøg paa Fyn, og jeg vil haabe, at Forsøget maa blive udstrakt til København. Jeg ved, at oppe i Aalborg vil man ogsaa være meget taknemmelig for, at billige Søndagstog bleve satte i Gang, navnlig ned til de store Skove, som ligge Syd for Aalborg.

Hvad Telegrafdrengene angaar, maa jeg ogsaa takke den højtærede Minister, fordi han vil have sin Opmærksomhed henvendt paa, at de, naar de afskediges som Telegrafbude, kunne komme i anden Stats-tjeneste. Der er noget sørgeligt i, at saa mange af dem maa udvandre, naar Telegrafvæsenet afskediger dem. Man kan egentlig godt forstaa det, for naar Telegraf-

væsenet tilbageholder 5-6-7-8 Kr. maanedlig af deres Løn gennem en Aarrække, opspares der jo en lille Kapital, og naar et ungt Menneske paa 20-21 Aar faar denne Kapital, vil han ofte foretrække at gaa til Udlandet. Men disse Drengene ere egentlig meget slet udrustede til at udvandre. En Mand, der har lært et Haandværk eller Landbrugsarbejde, har dog noget at holde sig til, naar han udvandrere, men et ungt Menneske, der de sidste 4-5 Aar ikke har bestilt andet end at ride paa en Cykle, er ikke godt egnet til at tage fat i det fremmede Land og gaar vistnok tit sørgelige Forhold i Møde.

Jeg vil ogsaa takke den højtærede Minister for den velvillige Udtalelse, han fremsatte med Hensyn til Forbedring af Lønningsforholdene under Vandbygningsvæsenet.

Jeg vil saa gøre et Par Bemærkninger med Hensyn til det Ændringsforslag, der er stillet af tre Medlemmer vedrørende Funder-Bramminge-Banen. Jeg kan fuldt ud tiltræde de Udtalelser, som ere fremsatte af de ærede Medlemmer fra Bræstrup (Laust Jensen) og Give (N. C. Jensen), at det er en Banelinie, som fortjener snarest muligt at blive etableret. Paa Finansudvalgets Rejse i Sommer sammen med Hedeselskabet kom vi netop til at færdes i disse Egne, i dette store jernbanetomme Rum, og man fik Indtrykket af, at der trængtes til en Baneforbindelse. Man fik Indtrykket af, at der i disse Egne er betydelige Fremtidsmuligheder, som ligge og vente paa, at der skal blive skabt ordentlige gode Trafikforhold. Ligeledes synes jeg, man maa indrømme, at en Forbindelsesbane fra det nordlige Jylland mod Sydvest ned til Esbjergnen ikke alene vilde være overordentlig nyttig og gavnlig for de Egne, som den kom til at berøre, men den vilde faa langt mere vidtrækkende Betydning, og derfor kan jeg godt forstaa det Ændringsforslag, som er blevet stillet af de 3 ærede Medlemmer. Men naar de 3 ærede Medlemmer nu udtale, at de kunne indrømme, at de finansielle Forhold ere daarlige — det var jo navnlig det, den højtærede Minister slog paa, at vi ikke have Raad til det, at vi ikke kunne skaffe. Penge til det — have de egentlig ikke saa megen Grund til at beklage sig, for de have jo netop selv været med til at skabe de slette finansielle Forhold, vi leve under. De ere medskyldige i de slette finansielle Forhold, og her er en af Følgerne af den Hungerpolitik, vi nu skulle føre i vort Land, hvor Spørgsmaal af denne Art